

Előfizetési ár:

Egész évre 6 frt.
Félévre 3 „
Negyedévre 1 „ 50 kr.

Bérmentetlen levelek csak ismert kezekből fogadtatnak el.
A kéziratok nem adatnak vissza.

A nyílt-térben minden három hasábos garmond-sor díja 20 kr.

ZEMPLEN.

Társadalmi közlöny.

MEGJELEN HETENKINT EGYSZER.

Hirdetési díj:

A hirdetéseknek minden egyes szó után 2 kr. fizetendő.

Terjedelmes hirdetések többszöri beiktatása, kedvezőbb feltételek alatt eszközölhető.

Minden egyes beiktatás után kincstári illeték 30 kr.

Az iparos-osztály anyagi, erkölcsi és politikai helyzete.

— Heyduk Ambrustól. —

[Folytatás.]

Sokan azon képzeletben ringatják önmagukat, hogy a hitelműveletek, ferdeségeit és az uzsorát tisztán az anyagi kapzsiság idézte volna elő? Igen csalódnak! Vizsgáljátok meg t. olvasóim az uzsorával foglalkozók vallás és erkölcsiség fogalmáról táplált nézeteit; bíráljátok meg állati szenvedélyeit; hassatok emberiségének belvilágába és akkor tudni fogjátok, hogy minden uzsorás kisebb vagy nagyobb mértékben álszenteskedő, embergyűlölő, fősvény és irigy. Nem azért fősvénykedik, nem azért iparkodik embertársait kizsarolni, hogy talán tisztán önmagát gazdagítsa vagy csatládjának biztos anyagi s kényelmes jövőt teremtsen, hanem nélkülöz s gyűjt, hogy élvezhesse azon örömet, melyet aljas szenvedélyei gyakorlatánál markaiba jutott áldozatának lelki gyötrelmei látásán élvez. Sőt olykor egyedül azért uzsoráskodik, nehogy a szorongatott az ő segélyével javithasson helyzetén; mert irigy.

Ugy viszont azon egyének, kik megdölgötlan könnyelműséggel rohannak az uzsora légkörébe. nincsenek mindig oly kényszerült helyzetben, hogy önfentartásukat, csupán ezután biztosíthatnák; hanem legtöbb esetben azt észleljük, még pedig elég sajnosan a jobb s műveltebb körökben: hogy a nagy kamatoknak önkéntes felajánlása nem mindig szükség által parancsolt kényszerűség, hanem oly szándék, mely már a felajánlat pillanatában önmagába rejti az erkölcstelenség fejlődni kezdő csiráját. A kártya s boros asztalok, a munkás műhelyek mellőzésével, a tivornya társaságok, sőt Trefort szerint „a nők gonosz luxusa mely az utczára vitetik,“ azaz a külső fény utáni kapkodás s a látszat hajhászása rendesen; míg a család beleletében takargatott nyomor s kétségbeesés uralkodik: szaporítják az uzsorások számát s előidézik a családi s társadalmi élet végpusztulását. Oly országban, a hol a könnyelmű adósságok nem önmagok a kötelezettek becsületbelinek keresztelnek el, a munkás béreibe s a kis forgalmi világ anyagaiban nyújtott hitelt pedig könnyed hányivetiséggel eltagnadni megkísérthetik, vagy pedig a jóhiszemű hitelező előtt felfuvalkodott büszkeséggel s elutasítólag becsapják az ajtót: ugyan miként terjedjen az egészséges hitel? s lehetetlen, hogy ott ne szaporodjék az uzsora, a hol azt önmaga a társadalom s a szilárd hitel ellenébe ferde erkölcsiségével szentesíti.

A forgalmi életben mindannyian hitel után sovárognak, de annál kevesebben vannak, kik egy szersmind ismernék a hitel valódi feltételeit, s midőn azt hiszik: ha néhány kölcsönt kiereszkolhattak, hogy már hitellel is bírnak, legtöbbnyire áldozatául esnek azon nyomorultaknak, kik keresve keresik, kiszemelt s megsemmisítendő áldozataikat. A ki pénzt kap kölcsön, legyünk arról meggyőződve, hogy az még nem élvez mindig hitelt; mert a hitel alapja nem a fosztogató uzsorások rossz szándékán, sem esetleg az egyesek emberbaráti vonzalmán; hanem az általános közbizalom épül fel; azaz ha azt akarjuk elérni, hogy a forgalmi életben divó személyes hitel a társadalom

minden egyes tagja részére hozzáférhetőbbé téssek, arra egy általános hitelveket kell életre hoznunk, melyet ha hitelműveleteink terén ténylegesen felkarolunk, sem önmagunkat becsérzetünk tiszta tudatában le nem alacsonithassuk, sem pedig másoknak botránköül nem szolgálhatunk. A hitelleletben tehát folytonosan figyelemmel kell lennünk azon alapigazságokra, mely a valódi s egészséges hitel fejlődésének sőt élvezhetésének megmáshíthatlan s egyedüli feltétele. Ennek elhanyagolásaival, nemcsak hogy személy-hitelt soha sem lehetnének képesek önmagunknak szerezni hanem, még társulás folytán sem biztosíthatnánk hazánkban azon független anyagi rendszert, melynek híjával versenyképességünk továbbra is fejletlen állapotban s mindörökké bizonytalan maradna. Mert egy, bármily alakban átalakított, avagy teljesen függetlenített „magyar nemzeti jegy s hitelbank“ sőt összes közgazdasági érdekeink önkormányzatának kézhez ragadása sem foghatja a „magyar ipar s kereskedelem“ forgalmi hitelét állandósíthatni; ha közvetve s közvetlenül az érdeklent munkásfelek saját kebelökben nem törekszenek oda, hogy egyénileg önmagukat a hitelre képezzék és e tekintetben kiképeztetésök folytán az egyedi hitellel az általános hazai közhitel felvirágoztatását is előmozdítsák. A „hitelszövetségnek“ az országban kellő számban elhelyezett fiók-intézetei közvetlenül terjeszthetik ugyan a hitelképességet; hivatottak meghonosítani a hitelkerölcsiség alapelveit, sőt nagy előnyököt biztosíthatnak a hitekeresőknek, közvetítéseikkel a hitelműveletek terén: de közvetve a munkásoknak önmaguknak kell megragadni azon eszközöket, és művelni azon parlagon hagyott talajt, mely a haza közérdekében értékesítve egyesíthetné a különböző alakban szétszórt munkaerőket s önállósíthatná az igényelt „hitelt.“ Ha erre akarunk lépni s erélylyel nem bírunk, sőt önmagunkat marjuk meg a felénk nyújtott mentő kezett: a politikai s a nemzetgazdasági congressusokban tartott s a gyakorlati életben elhangzott szép elméletek bizonytal nem fogják megszerezni egyedi s társadalmi hitelünk önállósított függetlenségét.

Aki, az általános hitelműveletek előnyeiben részesíttetni önmagát jogosítottnak képzei, a haledás utján előtörni szándékozik s ohajtja, hogy az általános felkarolandó munka körébe s a közbizalomra fektetett „hitelszövetségbe“ vonassék, melyben az önállóság, önerély és a munkaképesség érzetének öntudata által lelkesítve fel emelt fővel követelhesse azon jog-részt, mely őt mint független s önállóvá lenni kívánkozó munkásegycént megilletik; szükséges, hogy a közbizalmat ne csak kiérdemelni tudja, hanem, hogy azt mérték szerint használni s hasznait családjának s a társadalom javára örök időre biztosítani szinte képes legyen. Különösen pedig ha polgtrársai s hitelzői támogatását könnyelműen kockáztatni nem kívánja, szem elől nem szabad téveszteni azt, hogy minden műveleteiben erélyt s eszélyt tanúsítson; helyes irányu szakértelmet sajátítson el és hogy egyénileg erkölcsi s becsületes nézeteiről, lankadatlan szorgalmáról s okszerű takarékossgáról minden alkalommal iparkodjék meggyőzni környezetét és azon üzlet barátait, kiktől egyéni hitele mintegy függővé van téve. Hogy azokat megnyugtathassa, szükséges továbbá annak ismeretével is birni, hogy a nyert hitelt mily alakban kell felhasználni, hogy azzal kellő eredményt mutathasson fel; mert az áru s munkaerő hitelezője,

vagy tőkepénzes értékeit a közbizalom alapuló hitel által óhajtván értesíteni: ha azt a hitel kedvezményezett munka, vagy munkásság hiánya miatt képtelen forgatni: a hitelező összegeinek eredménydusabb elhelyezést keres és véletlenül épen akkor vonja be nyújtott hitelét, midőn a kedvezményezett azt szinte kellőleg tudná felhasználni. Ugyanez áll, ha rendkívüli hitelt igényelünk, mely üzletünk napi forgalmának árnyaival össze nem egyezhető s így műveletünk aggályt szül. Rendszeren pedig bevonatik hitelünk, ha lakhelyeinken oly különböző színezetű hitelezési rendszert veszünk gyakorlatba, mely kühlhitelezőink aggodalmait felköltve; elöttök a tulszigazott hitel keresés gyanujába esünk. Ennek mellőzéseül kerüendő minden oly alkuszok s üzérkekkel összeköttetés, kiknek erkölcstelen üzleti irányuk ismeretes, s az uzsoraság, avagy az uzsora közvetítéseinek gyanujába állanak, mert egyedül a tiszta jellegű üzleti összeköttetések fokozói az egyéni személyhitelnek és minden oly művelet, melynek legomholyíthatása nemcsak az adós, de a hitelező erkölcstelen szándékai által is aggályossá válhatik, a szilárd s oles hitelt rejtekeibe riasztja vissza, s így az aggályosság általános emelkedésével, a megpróbáltatás napjaiban a különben becsületes irányu hitelkeresőket is segély nélkül hagyja.

(Folyt. következik.)

Alakítsunk iskolázató-egyleteket!

Az iskolabarát különös örömmel észleli, hogy édes hazánkban is egy idő óta a népoktatásügy iránti részvét nemcsak szavakban, hanem tettekben is nyilatkozik. Az ország sok vidékén nagy gond fordítottatik arra, hogy a népnevelés lehető legnagyobb lendületet kapjon.

Nálunk Zemplénben még sok kívánni való marad, többrendű akadály állván utunkban, melylyel e szent ügynek meg kell küzdeni. Némely helyen hiányzik a jóakarát, másutt a tehetség, és még sokan vannak, kik a népnevelés áldásait megbecsülni nem tudják és kiknek mindenre van elégséges pénzük, csak az iskolára nincs.

Népnevelésünk felvirágzásának egyik nagyobb akadály a szegény tanköteles gyermekeknek rendetlen iskoláztatása.

A kinek nálunk alkalm van némely népiskolában gyakrabban megfordulni, és a tanodalátogatósi jegyzőkönyvbe betekinteni, találkozik ott ugyan oly mulasztásokkal is, melyeknek fájdalom! az iskoláztatás iránti ellenszenv az oka: de találkozik sok oly mulasztással, melyeket rendszerint a mulasztási naplóban a következő jegyzetekkel igazolnak: „szegény, ruhátlan“ vagy (téli): „szegény, nincs csizmája“, vagy (a legkedvezőbb esetben): „szegény, nincs könyve.“

Képzhető-e ily viszonyok közt virágzó iskola? Akad ugyan nálunk is egy-két ember, kik szegény gyermekeket tanszerekkel és tán ruhákkal is látnak el, de ezen nagy akadály a iskoláztatásnak fölülmulja az egyesek erejét. Ezen a bajon csak „iskolázató-egylet“ létrehozása által lehet segíteni.

Valahányszor a lapokban ilyen egyletek működéséről szóló értesítéseket olvastam, mindannyiszor ezen óhajás szorult ki keblemből: „bár mi is hasonlóan cselekedhetnénk!“

Vannak városunkban szegény szülék szorgalmas gyermekei, kivált a szomorú emlékeztető cholera

óta, vannak szegény árvák, vannak szegény özvegyek gyermekei, kik, kivált télen a ruhátlanok miatt iskolába nem járhatnak s kik itt, hozzánk ily közel minden oktatás nélkül nőnek föl!

Ezen szegény gyermekek rendes iskoláztatásáról gondoskodnunk kell. E szent cél elérésére egyetlen eszköz van és ez: a felebaráti szeretet alkalmazása. Az út és mód, melyen ezen alkalmazás történhetik, sokféle lehet; de legkönnyebben elérhetjük a célt iskolázató-egyletek életbeléptetése által. A felebaráti szeretet filléreivel roppant eredményeket lehet társulatilag előidézni.

Tudom, hogy sokan erre tán ezt fogják mondani: „Rosz idöket élünk.“ A társadalom minden rétegeiben érzik a „rosz idö“ csapásait, korlátozottak az igények, a kiadások, még az „uraknál“ is nehéz volna most még egy jótékony egyletet létrehozni.

Igen szomorú idök ezek a társadalom minden osztályára nézve, de még szomorubbak azon szegényre, kinek kunyhójában a nyomor uralg és aki iskolás gyermekét még a legszükségesebb, csak néhány krajczárba kerülő taneszközökkel sem látthatja el!

Oly jótékony egyletet, melynek célja szegény iskolaköteles gyermekeket, őket a szükséges taneszközökkel és ruházattal ellátni, hogy rendszeresen iskolába mehessenek, és melynek első §-a p. a következő lenne: „Tagja lehet minden ember, ki havonként legalább 10 (vagy 20) krajczárt az egylet pénztárába befizet.“ Ily egyletet, úgy hiszem, minden hitfelekezett most is — a rossz idö dacára — igen könnyen hozhat létre, csak legyen ember, ki e magas eszme terjesztője legyen. Mondanom sem kell: miszerint legelső sorban a tanító kötelessége, hogy saját felekezettét az iskolázató-egylet eszméjének nyerve meg.

Fel tehát, kedves tisztársak, néptanítók! mi ránk vár a feladat megoldása, hogy a szegény ruhátlan gyermekek felsegíttessenek, ruháztassanak. Ha minden tanító erkölcsi erejének egész hatalmát az iskolázató-egylet eszméjének kifejtésére felhasználja, ha kijelöli a módot, az utat, melyen a cél leginkább elérhető, akkor bizonyosan akadnak mindenütt az eszme valóstítása iránt buzgalmat tanúsító férfiak, kik öt támogatni fogják.

A helybeli izr. hitközségben alakítandó iskolázató-egylet ügyében már megtették az első lépések. Singer Izrael igen tisztelt kartársam, ki velem ilyen egylet szükségességéről még a múlt télen beszélt, ezen ügyben a hitközség t. elöljáróságánál kérvényt nyújtott be. A t. elöljáróság többek közt azt válaszolta: miszerint reméli, hogy a hitközségünkben létesítendő iskolázató-egylet által nemcsak a közvetlen cél, de közvetve az is el fog éretni, hogy az iskola ügye iránt általános érdeklődés ki fog fejlődni. Ezenkívül köztisztelőben álló és érdemdús iskolaszéki elnökünk Friedlieber Albert ur, készséggel ajánlotta föl becses közreműködését az egylet életbeléptetésére; a hitk. elöljáróság igen tisztelt elnöke pedig t. Szöllösy Bernát ur, az üdvös

A „Zemplén“ tárczája.

Kert az élet...

Kert az élet, szép, virágos
Nyílnak benne sok virágok:
Rózsáitól az örömek,
Meghajolva minden ágok.

Liliom az ártatlanság
Szeplőtelen hóruhában;
Mélyen alszik, zárkehelylyel,
Harmatgyöngyös selyem ágyban.

Bájos fejét félre hajtja
A szerénység ibolyája,
S elrejtőzik egy bokornak
Lombos hűvös árnyékába.

Ám e kertnek fájdalom, hogy
Számos bámulói vannak;
S titkos árnyát megrabolni
Mint a tolvaj úgy rohannak!

S szívbarátként elfogadják
A gyanutlan szép virágok;
Óh mert nehéz kiismerni
Ezt a ledér nagy világot!

Egy virágos kert az élet,
Csábít, bódít, illatarja;
A szerelem pillangója
Körül szállja körül járja.

S ha az élet elvirulva
Helyet ad a hervadásnak;
Megmarad még a reménység
Sirig tartó biztatásnak!

F. FARKAS ERZSI.

egylet létesítését kezdeményezni akarván, mint első iratta be magát az egylet névjegyzékébe.

Reményem: hogy a megnyitott aláírásnak kedvező eredményéről nem sokára fogom értesíthetni e lapok t. olvasóit.

Sátoralja-Ujhely, június 23-án 1875.

KNOPFLER SÁNDOR,
néptanító.

Felsőmagyarországi muzeum-egylet.

A „felsőmagyarországi muzeum-egylet“ f. évi június hó 19-én Klimkovics Béla alelnök mindig szíves készséggel felajánlott műtermében Loósz József elnökle alatt évnegyedes gyűlést tartott, melyre a következő igazgató-választmányi tagok jelentek meg:

Ganzler E., Károly Gy., H. Klekner A., Klimkovics B., Komjáthy L., Korányi K., Mártonfi M., Maurer R., Müllner Fr., Myskovszky V., Stóhr A., Timkó J. A fővédnökséget maga a városi t. polgármester, Münster T. képviselte.

A f. évi márczius hó 14-én tartott évnegyedes gyűlés jegyzőkönyvének fölolvasása s hitelesítése után következő tárgyak intéztettek el:

1. Olvastatott a nemzetközi őstörténelmi s embertani 1876-ban Budapesten tartandó congressusra, 1875. márczius 5. Budapesten kelt s Pulszky F. congressusi elnök s dr. Rómer Fl. F. főtitkár aláírásával ellátott hivatalos meghívó. Az egyletet e nemzetközi congressusban Bárczay Ö. elnökle alatt dr. Óváry P. s Myskovszky V. fogják képviselni, kikhez csatlakozandak az önszántokból jelentkezők. Intézetünk a kiállításban is óhaját részt venni, mívégből dr. Óváry P. jeles szakférfiunk kéretik föl őstörténelmi tárgyaikból egy kis gyűjteményt összeállítani.

2. A magyar földrajzi társulat választmányának f. évi ápril hó 29-én kelt szíves meghívóját az ez évben Párisban tartandó nemzetközi földrajzi congressusra és kiállításra a választmány megtiszteltetésnek tekinti, de több körülmény, különösen az idö alkalmatlan volta miatt, nem vehet részt benne.

3. Olvastatott a t. városi hatóság f. évi május 14-én 2187. sz. a. átírata, mely a nagym. m. kir. belügyminiszter urnak f. évi 1508. sz. a. kelt s az egyleti ügyek elintézése, illetőleg engedélyezése s ellenőrzése tekintetében megállapított szabályzatokat juttatja az egylet tudomására. E tisztelettel tudomásul vett szabályzatoknak mindenben megfelelnék alapszabályaink.

4. Timkó József vál. tag Kossuth Lajosnak hozzáintézett leveléből egy részletet olvas föl, mely szerint Olaszországban lakó hazánkfia abbéli óhajának ad kifejezést, hogy az általa Póznér G. nemrég elhunyt kassai polgárhoz intézett s a „felsőmagyarországi muzeum“-nak hagyományozott levelek köznapi tárgyaik s magán-ügyeik jelentéktelenségénél fogva semmisíttessenek meg. Hogy mind az örök-

hagyó, mind a levélíró óhajának legalább részben elég legyen téve, egyhangulag határozatba ment, hogy a titkár e levelek közül csak egyet hagyjon nyitva, a többi pedig az egyletet pecsétjével zárja le, s az irattárban elhelyezendő csomagra írja rá, hogy az az igazgató választmány határozata szerént csak 50 év múlva bontható fel.

5. Maurer R. egyesületi pénztárnok betérjesztte a Ganzler E. ellenőr s Gerhardt Gy. választmányilag kiküldött felülvizsgáló által helybenhagyott számadást az intézet 1874. évi pénzügyzónairól. Ezek szerént az összes kiadás volt 1091 f. 45 kr. A folyó évre felmaradt 63 f. 96 kr. A derék pénztárnoknak köszönet mondatott pontos s ügyes működéséért.

6. Az egyesületi pénzügygel kapcsolatban határozatba ment a vidéki tagoknak tudósítása, hogy hova küldjék tagsági illetékeiket. A helybeli hátralekösook is kéretnek kötelezettségeik szíves teljesítésére.

7. Az építészeti bizottság jelentése szerént már csak a szobafestő-munkák vannak hátra. Ez örvendetes tudomásul szolgált a városi t. polgármester abbéli szíves ígéretével együtt, hogy a bejárati ronda kapualjat kitisztíttatja.

8. Az örök nagyszámu s becses ajándéktárgyakat jelentettek be, melyekért jegyzőkönyvileg köszönet mondatott. A titkárnak kötelességévé tétetett, hogy az illető szíves ajándékozónak az eddigi szokás szerént hirlapilag is köszönetet mondjon az egyesületi választmány nevében.

9. Lelkesedett örömmel fogadta a gyűlés Myskovszky Viktor ör jelentését, mely szerént gr. Hadik Beláné, e nagyműveltségű s a közművelődési mozzanatok iránt áldozatkészéggel érdeklődő főrangú urnó, 100 f. intézetünk alapítója lett, miért is ő excellentiájának a leghalásabb köszönet mondatott s jügyünk megígért s hatékony pártfogásába ajánltatott.

10. A gyűlés legérdekesb tárgya volt Károly Gy. H. jelentése Pulszky F. főfelügyelő látogatásáról, mely szöszzerént a jegyzőkönyvbe ígattatni határozatott.

Különfélek.

Választókerületünk szabadelvűpárti képviselőjelöltjét Meczner Gyulát közelebb fákllyás zenével tisztelték meg a sátoralja-ujhelyi vál. polgárok. A tisztelgők nevében Mánik József szolt egyszerű mesterkéletlen nyelven, de az ünnepegy iermészetéhez méltó hazafias melegséggel. Az éljenzésekkel kísért beszédre a jelölt következőleg válaszolt:

Mélyen tisztelt választók! Nem érdemeimnek, hanem az önök által vallott elvek iránti ragaszkodás külső kifejezésének tekintem ezen kitüntetest, melylyel igénytelen személyemet megtisztelni méltóztattak.

Midön önök megtisztelő felhívásának engedve, ezen fényes kerület képviselőjelöltségét elfogadtam!

dezni; a keblére hanyatlott főt gyöngéden fölemelte s csöndes suttogó, vigasztaló szavakkal igyekezett a nő forró könnyeit felszáritani; pedig tisztában sem volt tökéletesen azon fájdalommal, mely azokat előidézte.

A vigasztalás nem adott enyhülést, sőt inkább olaj volt az, mely még izzóbbá tette a nő szívében forrongó tüzet.

Boriska szemeiben ismét felgyult az undor, a megvetés, a düb, a bosszu lángja. Olyan lett egyszerre, mint ki egy zsibbasztó alomból ébred fel, és csak akkor tudja meg, hogy él; olyan lett mint a lánczaitól megszabadult rab, kinek szívéből a bosszu tüze a lánczok alatt sem tudott kialudni. Kiszakította magát a gyöngéden ölelő karok közül, arczáról mintegy leakarta tépni férje csókjait, az édeskés szavakra vérfagyaló idétlen sikoltással felelt, fürteit rendetlenül összekuszálta, halavány ajka egészen szederkés színt öltött, kezeivel czéltalanul hadonázott, majd megragadta férje karját s kísérteties tördelt hangon suttogá füleibe:

— Megcsaltál...

Aladár, mintha megkövült volna, nem volt képes mozdulni, nem egy hangot kiejteni.

Boriska folytonosan suttogá: „Megcsaltál...“ Amaz reszketni kezdett: az a kísérteties hang, az a vérfagyaló tekintet szívéig járt: meg volt semmisülve

Mindez az udvaron történt. A kik látták, megborzdáltak az iszonyu jelenettel.

— De kedvesem! — vett erőt végre magát Aladár — igen ki vagy merülve; neked nyugalomra van szükséged. Jer szobádba; nézzük meg kis Aladárunkat; szegény már oly türelmetlen...

Boriska sikoltva kapott szívéhez, azután egy pillanatnyi gondolkodás után berohant kis gyermekéhez: csókzapporral borította el kis fehér arczát, kebléhez szorongatta, sirt és kacagott egyszerre, azután némi öntudattal kiáltott fel:

— Igen! igen! te az enyim vagy!

Ezeket mondva, ismét ájultan hullott össze.

[Folyt. köv.]

Hejj, mikor még Boriska volt!

— Beszély. —

Irta Farkas Bertalan.

[Folytatás.]

IV.

A futó nyári zivatar letiporni látszik a legéletteljesebb virágot is; de csak rövid időre: elmúltával — ha élete ketté nem tört — még elevenebben pompázik az.

Ilyen futó zivatar vonult el Boriska felett is; de alatta, az éltető erő: a szív zuzódott össze...

Midön haza érkezett: férje fogadta. Volt elég bátorsága azt tenni.

Boriska elfogadta a gyöngéden felé nyújtott kezét, azután egy pillanatig mereven nézett Aladár szemeibe, melyekből fájdalmat, remegést, megbánást, könyörgést lehetett volna kiolvasni egyszerre.

A nő nem látta ezt egyiket sem; ő valam más világban látszott élni, ahol csak egy érzelmet ismernek: a szerelmet. — Az örültségi roham ismét erőt vett rajta: ajka lázasan rángatózott, bágyadt szemei tört fénye szikrákat kezdett szórni, sima fehér homlokának átlátszó kék erei kidagadtak, a másik pillanatban reszkető ajkán valami túlvilági mosoly vonult át, de amit még kínosabb volt nézni; szemei kétségbeesett kifejezése elsimult s hosszú szempilláin a fájdalom hírnökei a szív gyöngyei: keserü könnyek jelentek meg. Oda borult Aladár keblére, nyakát hévvel karolta át és csak a sűrűn omló könyzappor volt az, ami beszélte, ez volt, ami kifejezte a lelki gyötrelmet, a keserü szemrehányást, a még most is forró — szerelmet.

Baltai nem tudta az első pillanatban, hogy mit gondoljon; nem bírta megérteni nejjének e különös viseletét. Az ölelést öntudatlanul viszonozta s úgy érezte, hogy az ő szíve is elszorul.

Boriska folyvást zokogott s oly erősen szorult férje szívéhez, mintha attól félne, hogy elakarják attól szakítani.

Aladár szükségesnek látta, ennek okát kér-

kifejeztem
hogy fogha
De ő
teljesítéséb
delmesség
A jó
mérlegeli
akadályok
előre!

Mint
mosa mun
nyolcz éve
munkásság
ügynek.

A bi
lélekfezít
tevékenys
szorított
szeretete,
a velünk
egyik fél
félnek nel

Heg
méltóztatt
megtisztel
s felruhá
bírói műk
s büszkes

Hoz
kötelező
ben a kö

Az
Tap
szolgálat
nösen iga
rünk hiár
tekintetb

Ez
E s

hivatást,
szemmel
abstract
leteit fel
hetsége s
juk a n
hanem is
biztos alk

A f
önök elő
csupán e
minden p

Min
erkölcs.
letes mu

Nem
politikán
lehet me
Rón
állása, fü
lott a tis
bedt“!

Bán
bármely
alkotmán
lehet: ha
telenség
léha sem
mától ho
csületes

Mi
pártpolit
társadal
Ez
den egy
den ne
felel n

Ne
Pá
minden e
tüntetés
ajánlom.

E
nyilt tar
július 31
tanuló f
tetni. A
iskolai e
modvány
nyujtsák
világosit
Nyáry I

A
siumban
fognak t
béli, 28-
meg. Mi
tisztelte
4-én. Iva

A
állomást
magasab
csnyabb

kifejeztem s bevallom ma is, aggályaim vannak, hogy foghatnám-e önök megfelelőleg képviselni?
De önök parancsoltak. A polgári kötelesség teljesítésében nekem egyedüli teendőm: az engedelmesség volt.

A jó katona a vezényszó elhangzása után nem mérlegeli erejének mértékét, nem nézi a leküzdendő akadályok nagyságát, hanem megy a jelszóval: előre!

Mint az igazságszolgáltatás szerény napszámosa munkáltam önök szeretve tisztelt körében nyolcz éven át. Ez állásomban igyekeztem kitartó munkássággal, igazságszeretettel szolgálni a közügynek.

A bíró, nem fényes, nem csillogó, de zárkózott, lélekfeszítő munkával terhelt, törvény által az egyéni tevékenység tekintetében is szűk korlátok közé szorított — ösvényen halad. Munkássága, igazságszeretete, nem mindig találkozik elismeréssel, sőt a velünk született gyengeség folytán, jutalma az egyik félnek mindenesetben, gyakran pedig mindkét félnek neheztelem, gyanúsítása.

Hegy önök engem bírói állásomban felkeresni méltóztattak, hogy szerény munkakörömből kivéve, megtiszteljenek a legbecesebb polgári bizalommal, s felruházzanak a legdiszesebb polgári állással: bírói működésem legszebb elismerésének tekintem s büszkeségemnek vallom.

Hozzon bármit a választás esélye, mindig lekötelező lesz elismerésük; mindig élni fog keblemben a kötelességérzet, önök iránti hálám lerovására!

Az élet legfőbb mestere: a tapasztalás.

Tapasztalatokat szereztem én is 14 évi közszolgálatom alatt. Tapasztalásokat szereztem különösen igazságszolgáltatási s közigazgatási rendszerünk hiányainak felismerése, s a nép érdekeinek e tekintetben lehető kielégítése körül.

Ez volt szakmám. Ez adta kenyeremet.

E szakban s e téren érzek magamban némi hivatást, a közös há javításához néhány homokszemmel járulni. S ha minden szakban, nem az abstract teoriák után, de a nemzet valódi szükségleteit feltáró tapasztalat nyomán, minden egyes tehetsége szerint szolgáltatni fog anyagot: kijavíthatjuk a megrongált ősi hajlékot, s átalakíthatjuk hanem is fényes, de kényelmes s minden esetben biztos alkotmánynyá!

A felzajlott pártküzdelmek között nem fogok önök előtt pártpolitikáról beszélni. Kiterjeszkedem csupán egy a pártállásokon kívül eső s éppen ezért minden pártot különösen érdeklő körülményre.

Minden országnak támasza t lköve: a tiszta erkölcs. Minden polgárzat jólétének alapja: a becsületes munkásság s a józan takarékoság.

Nem lehet megtagadni, hogy mindezekre a politikának befolyása nem lenne: de még kevésbbé lehet megtagadni, hogy viszont ne lenne.

Rómának megvoltak a legjobb törvényei, önállása, függetlensége, hatalma és kincsei. Megromlott a tiszta erkölcs: „Róma ledől s rabigába görbedt“!

Bármely párt jusson is hazánk kormányára, bármely politika érvényesüljön is; hazánk boldog, alkotmányunk biztos, népünk jólétben — csak akkor lehet: ha a Corruptio, az emelt fővel járó erkölcselenség helyébe: a tiszta erkölcs; ha a szédelgés, a léha semmitnemtevés, a tulkiabáló hazafiság s a mától holnapig terjedő gazdálkodás helyébe: a becsületes munka s a józan takarékoság lép.

Mindezt pedig nem egyes párt, nem egyes pártpolitika, hanem csak az egész nemzet, az egész társadalom adhatja meg magának.

Ez a legfőbb politika, melyre a nemzet minden egyes tagjának törekedni kell. Mert: minden nemzet belső erkölcsi értékének felel meg, alkotmánya, államisága.

Nem farszotom tovább türelmüket.

Pártunknak jelszavát hangoztatva: „A haza minden előtt“ — alázatosan köszönöm megtisztelő kiüntetésüket, s magamat jóakaratu barátságukba ajánlom.

Értesítés A mult 1874-ik év őszén megnyílt tarzali kir. vinczellér képezde nyári vizsgája július 31-én fog megtartatni. Jövő tanévre ismét 8 tanuló fog állam költségén leendő eltartásra felvétetni. A magukat felvétetni óhajtok, felhivatnak, hogy iskolai és községi bizonyítvánnyal felszerelt feladatmodványaikat legkésőbb folyó évi szeptember 16-ig nyújtsák be az intézet igazgatóságánál. Bővebb felvilágosítást ugyancsak az intézet igazgatója ad. — Dr. Nyáry Ferencz, igazgató.

A sátoralja-ujhelyi kath. nagygymaniumban a nyilvános vizsgálatok július 10—26-ig fognak tartatni. A magántanulók július 27-én irásbeli, 28-án pedig szóbeli vizsgálatra jelenhetnek meg. Mindezekre a t. cz. szülők s tudománybarátok tisztelettel meghivatnak. S.-a.-Ujhely, 1875. július 4-én. Ivánfi Ede n. gynn. igazgató.

A nagy-mihályi Meteorologiai észlelési állomástól 1875. június havában. A hőmérő legmagasabb állása 25-én 2 órakor 26 1/2 C°, legalacsonyabb 1-én 7 órakor 17 C°. Átlag 21, 33 C°.

A légsulymérő legmagasabb állása 23-án 9 órakor 757, 4 m. m. a legalacsonyabb 26-án 2 órakor 748, 6 m. m. Átlag 54, 1 m. m. A szárazhőmérő a szabadban legmagasabb állása 25-én 2 órakor 35, 1 C°, legalantabb 13-án 9 órakor 16, 2 C°. Átlag 23, 8 C°. A nedvesített hőmérő a szabadban a legmagasabb állása 9-én 2 órakor 31, 1 C°, legalacsonyabb állása 8-án 9 órakor 13, 2 C°. Átlag 20, 7 C°. Szélirány tulnyomólag nyugoti volt. Felhőzet átlag 4. Csapadék legnagyobb volt 27-én 42, m. m. Átlag 24 órára esik 3, 49 m. m. Nagy-Mihály jul. 1-én 1875. Czibur Bertalan, gyógyszerész.

A lefolyt hóban legmagasabb barometer állás 2-án délben 760, 2. Legalacsonyabb barometer állás 26-án este 49, 3. A száraz hőmérő legmagasabb állott 19-én délben 32, 8. Legalacsonyabb állott 7-én este 15, 6. A nedvesített barometer legmagasabb állott 19-én délben 29, 0. Legalacsonyabb állott 7-én este 15, 2. Legtöbbször fújt nyugoti irányu szél. Eső volt 9-szer. Égi háboru 4-er. Sárospatak, 1875. július 1. Rik Jakab, gyógyszerész.

Lapunk megjelenését készakarva tettük a mai napra át: hogy olvasóközönségünket a képviselőválasztások eredményéről értesíthessük. Lapunk bezártaig azonban csak B. Sennyey Pál (bodrogközi) és Potoczky Dézsó (megyaszói ker.) megválasztásukról értesültünk. Mindketten ellenjelölt nélkül állván egyhangulag választattak meg, míg a többi kerületekben javában folyik a szavazás, s bizonyára holnap délig elhúzódik. Az o.-liszka és n.-mihályi kerületekben erős küzdelem folyik s igen kétséges a jelöltek győzelme, ellenben a gálszécsi, homonnai és mádi kerületben a szabadulv jelöltek nagy többséggel jutnak diadalra. Midőn e sorokat írjuk, még nálunk is javában szavaznak, s a jelöltek között úgy áll az arány, mint az 1 az 5-höz. Ez arány mindvégig megmarad, sőt kilátás van rá: hogy az utóbbi száznál növekedni fog, s ekép Mecner Gyula tekintélyes többséggel fog megválasztatni.

E pillanatban értesülünk: hogy Szirmay Ödön a homonnai; Vladár Ervin a gálszécsi; Kosuth Mihály a nagy-mihályi kerületben nagy szótöbbséggel megválasztattak, nemkülönben Mecner Gyula is, ki Hornyayt 54 szótöbbséggel győzte le.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

BORÚTH ELEMÉR.

Nyílt-tér.

[E rovatban közöltékért nem vállal felelősséget a szerkesztő.]

Viczmány (Darmay) Győző urnak.

Folyó évi június 1-én este ön által adott megfelelő előzmény következtében ön — általam — nyilvános helyen megbecsületlenített.

Ahelyett, hogy lovagias téren tölem elégtételt kért volna, ön következő sajátkezü levelét intézte hozzám: „Dókus Gyula urnak helyben. Uram! Két tanu jelenlétében írom önhez e sorokat. Nyilatkozzék haladéktalanul: visszavonja-e azon sértő kifejezéseket, melyeket tegnap használt ellenem a „Macskában“ vagy sem? Ha nem, akkor én önt hitvány himpellér embernek tartom, s lesz gondom, hogy önnek henczegeit a nyilvánosság ítéletének is átadjam, amit ön bizonyosan nem fog megköszönni. Darmay Viktor.“

Mire én önnek következőleg válaszoltam: „Sátoralja-Ujhely június 2-án. Viczmány (Darmay) Győző urnak. Mai napon Darmay Victor aláírásával küldött levelére válaszólag tudatom: hogy én alóli az ön kifejezéseket, melylyel ön ellenében — S.-a.-Ujhelyben a „Kék macskához“ czimzett vendéglobben — az estelnél éltem, s melyeket ön ellenében használtam, s melyeket ön az egész vendéglobbi társaság előtt zsebre dugott, nemcsak vissza nem vonom, hanem ha tetszik, írásba is kiadva újból állítom és erősítem. Levelében közölt nyilvánosság elibe hozatal lovagiatlan gyáva íjesztgetéseitől semmi körülmények közt vissza nem rettenek. Dókus Gyula. Előttünk: Mecner Gyula és Lácay Gyula, tanuk.“

Ezen levelemet már csakugyan zsebre nem tehetvén, ön bátorságot vett magának, hogy két megbizottja által engem elégtételadásra megkerestessen. Erre én megbizottaimat megnevezve, öket elégtételadást elvileg elfogadták, de azon kijelentéssel, hogy miután Viczmány (Darmay) Győző urra nézve oly dolgokról értesültek, melyek a vele — lovagias utoni — érintkezést kizárják, csak úgy engednek részemről helyt a lovagias utnak, ha önre vonatkozólag a kérdésesség eloszlata lesz.

Ezután megbizottaimhoz következő adatok érkeztek: „Tekintetes Mecner Gyula urnak Sátoralja-Ujhely. E hó 11-én hozzám intézett becses soraira van szerencsém következőkben válaszolni: 1871. vagy 1872. év téli időszakában Kassán lévén, D. G. gyalogsági honvéd hadnagytól — kinek jelenlegi tartózkodási helyéről biztos tudomásom nincsen — úgy értesültem, hogy Viczmány (Darmay) Győző egy redouteben pofon verték, hol én ugyan jelen nem voltam: kimerítőbb adatokkal nem szolgálhatok. Kelt Szerencsen 1875. június 13-án. B. B. 2-or: Tekintetes Mecner Gyula urnak Sátoralja-Ujhely. Kedves Gyulám! Folyó hó 17-én kelt barátságos

felszólításodat ma vettem és sietek rá válaszolni 1872. évben huzamosabb ideig Eperjesen voltam szabadságon, mely időben Viczmány Győző szintén ottan tartózkodott valamiféle vizsgák letétele végett. Egy este a „Fekete sas“ czimű fogadó éttermében több jogász B. J., T. A., J. stb. mulatott, hová én B. B.-val szinte hivatalos voltam, az említett helyiségben egyszerre megjelent Viczmány, s minden további szó nélkül közöttünk helyt foglalt. Mi volt az indító oka, mi nem, azt nem tudom, csak annyit, hallottam, hogy J. Viczmányt felszólítá, hogy hagyja el a helyiséget, mivel ök csak becsületes embert tűrhetnek maguk között, ebből természetesen vita következett, melynek kifolyása az lett, hogy B. J. és J. Viczmányt irtalmatlanul felpofozták, s mivel evvel benem érte, s tolakodó szemtelenségét tovább folytatta, J. által úgy dobott ki, a betett üveg ajtón keresztül, hogy a keresztfákat az üveggel együtt magával vitte az utcára. Ezután Viczmány a városházára ment hajdu assistenciát kérni, mely patronille azonban senkit sem bántalmazott. A hajduk által satisfactiót nem nyerve, ismét visszajött közibénk, (állítólag revolverrel) de beléptekor ismét a már leírt fatalitás érte; másodszor azon töllalékkal, hogy néhány boros üveg fején összetörtetett. Ennyinek tanuja voltam, valamint azt is határozottan tudom, hogy sem B.-tól, sem J.-tól evégett lovagias elégtételt nem kért, hanem avval fenyegetőzött, hogy lelövi öket, mint kutyákat, azonban ezt sem tevé, mert tudomásom szerint mindkettő bántatlanul maradt és Viczmány elhagyta Eperjest. Veszprém, jun. 24. 1875. F. L. százados.

3-szor. Tekintetes Mecner Gyula urnak Sátoralja-Ujhely. Kedves Gyulám! 1874. évi szept. hóban este Nagy-Mihályon a „Csillaghoz“ czimzett Steihart Farkas által bérelt vendéglobben K. F., K. E. és többek társaságban mulatott együtt Viczmány Győző, ahol — amint a vendéglobbem nekem előadta — nagyobb mennyiségű bort rendelt, megittasodván, az üvegeket és poharakat akaratosan tördelte, emiatt a vendéglobb tovább kiszolgáltatni nem akarván, a pinczér által fizetésre felszólítottatta, és a számlában az erőszakkal eltört üvegek árát is felszámítottatta, ekkor nevezett kijelentette, hogy fizetni nem fog, de sőt a pinczért arczul ütessel fehegette, ezután ellillani akarván, a pinczér megfogta, ezután huzakodás támadván köztük, annak rokja uja a pinczér kezébe szakadt, és a pinczér csakis akkor bocsátotta el, midőn K. F. (N. L.-nál ügyvéd-segéd) kijelentette, hogy ő fogja helyette a tartozást kifizetni. B. G. Nagy-Mihály, 1875. június 12.

Ezen adatok ellen önmagát huzamos időn igazolni nem tudván, a helyett ön saját éleclapjában Don Quixotoskodott.

Miután ily körülmények között önnek saját megbizottjai következő levelet intéztek az én megbizottjaimhoz; „Tekintetes Mecner Gyula és Lácay Gyula urnaknak S.-a.-Ujhelyben. A Viczmány (Darmay) Győző és Dókus Gyula urnak között felmerült lovagias ügyben önök által felmutatott, általunk kétségbe nem vonhatott s felünk által megczáfolni meg nem kísérelt bizonyítékokból meggyőződünk arról, hogy ezen ügy lovagias uton ez idő szerint megbizóik részéről elnem intézhető, miért is van szerencsénk uraságtokkal, mint Dókus Gyula ur megbizottaival tudatni, hogy képviselétéről mai nap lemondottunk. S.-a.-Ujhely, 1875. július 1-sőjén. Lácay Károly és Ambrózy István mint Viczmány ur megbizottjai.“

S ennek folytán az én megbizottaim részemre következő nyilatkozatot állítottak ki: „Nyilatkozat: Dókus Gyula ur Viczmány (Darmay) Győző urral felmerült lovagias ügyének elintézésére alólirottakat bizván meg, Viczmány ur megbizottaival június 3-án érintkezve, Viczmány ur kihívását elvileg elfogadtuk; miután azonban arról értesültünk, hogy Viczmány (Darmay) Győző urat oly kételyek terhelik, melyek eloszlátása előtt vele lovagias téren találkozni, lovagias embernek nem lehet; kijelentettük, hogy képviseltünknek a találkozást mind addig, míg Viczmány ur magát nem igazolja, semmi szin alatt meg nem engedhetjük. Viczmány ur megbizottai Lácay Károly és Ambrózy István urnak ezen kijelentésünket helyeselvén, kölcsönösen ellett határozva; az adatok előállítására. 1. 2. 3. alatt csatolt eredeti okmányok jutottak kezünkhez, s közöltettek Viczmány ur megbizottaival. Noha ezen adatok hiteléhez kétség nem férhet, felhivtuk Viczmány ur megbizottait, hogy hívnák fel megbizójukat zár határidő alatti igazolására, tőlük azonban ezen választ nyertük legközelebb, hogy Viczmány ur igazolását nem teljesítette. Mi tehát általában, de különösen Viczmány urnak saját éleclapjában a „Garabonciás Diákban“ bekövetkezett lovagiatlan henczegei miatt, az ügy további halasztását nem engedhetvén meg, felhivtuk Viczmány ur megbizottait, az ügy mikénti megoldásának közös meghatározására. Viczmány ur megbizottaitól a 4. /- alatti értesítést vittük. Miután az elmondottak s a 1. /- 4. /- alatti adatok által kétségtelen hitelességgel előállított tényállás, Dókus Gyula urat lovagias téren Viczmány urral találkozni, a bevett szabályok értelmében tiltja, Dókus Gyula ur igazolására, mint megbizottak ezennel kinyilatkoztatjuk,

hogy Viczmány (Darmay) Viktorral, a „Garabon-
cziás Diák” szerkesztőjével felmerült lovagias ügye
Viczmány ur lovagias téren elfogadhatlansága miatt
ez idő szerint befejeztetett. S.-a.-Ujhely, július 1-én
1875. Meczner Gyula, Láczy Gyula cs. kir. huszár
hadnagy.”

Ezeknek nyilvánossá tétele mellett önt egy-

szerűen a társadalom közmegejtésének átadni már
most módomban áll.

Mindamellett a vonatkozati okmányok névalá-
írással ellátott hiteles másolatának megtekintés
végett e lapok kiadóhivatalánál letétele mellett,
kijelentem: hogy azon esetre, ha ön, magát 15 nap
alatt azok tartalma ellenében igazolni képes lenne,
a lovagias elégtételt önnek megadni kész vagyok;

ellenben, hogy ha ily igazolásra fentebbi idő alatt
képtelen maradand, úgy előbb érintett szentelenke-
déseiért tetteles elégtételt oly módon én veendő,
amely módon egy a társadalmon kívül álló egyén
érintése visszatorlandó.

S.-a.-Ujhely, július 2-án 1875.

DÓKUS GYULA.

MENETREND

a magyar-északkeleti és magyar-gácsországi vasut vonalain.

Szerencséről M.-Sziget felé.

Csatlak.	A m. k. államvasp. udvar	ind. 10 ó. 30 p. este	7 ó. 30 p. regg.
	Pesten	ind. 7 ó. 42 p. reggel	1 ó. 41 p. d. u.
	Miskolcz	érk. 8 ó. 43 p. reggel	3 ó. 27 p. d. u.
	Szerencs	érk. 9 ó. 5 p. délelőtt	3 ó. 59 p. d. u.
	Szerencs (ebédlő)	ind. 9 ó. 5 p. délelőtt	3 ó. 59 p. d. u.
	S.-a.-Ujhely (eb.)	érk. 11 ó. — délelőtt	5 ó. 44 p. d. u.
		ind. 11 ó. 30 p. délelőtt	6 ó. 30 p. este
	Csap	érk. 1 ó. 49 p. délután	8 ó. 31 p. este
		ind. 2 ó. 10 p. délután	8 ó. 51 p. este
	Bátyu	ind. 3 ó. 2 p. délután	9 ó. 53 p. este
		érk. 5 ó. 59 p. délután	1 ó. 29 p. éjjel
	Királyháza (eb.)	ind. 6 ó. 24 p. este	2 ó. éjj. 10 ó. 42 p. d. e.
	M.-Sziget	érk. 9 ó. 19 p. este	5 ó. 26 p. reg. 1 ó. 48 p. d. u.

M.-Szigetéről Szerencs felé.

M.-Sziget	ind. 6 ó. 55 p. reg.	9 ó. 24 p. este	11 ó. 31 p. d. e.
Királyháza	érk. 9 ó. 50 p. d. e.	12 ó. 50 p. éjjel	
	ind. 10 ó. 23 p. d. e.	1 ó. 30 p. éj.	2 ó. 31 p. d.
Bátyu	ind. 1 ó. 27 p. d. u.	5 ó. 26 p. este	
	érk. 2 ó. 9 p. d. u.	6 ó. 8 p. reggel	
Csap	ind. 2 ó. 31 p. d. u.	6 ó. 28 p. reggel	
	érk. 5 ó. — délután	8 ó. 30 p. reggel	
S.-a.-Ujhely (eb.)	ind. 5 ó. 45 p. d. u.	9 ó. 21 p. délel.	
Szerencs (ebédlő)	érk. 7 ó. 48 p. este	11 ó. 2 p. délel.	
	indul 8 ó. 4 p. este	11 ó. 27 p. d. e.	
Miskolcz	indul 9 ó. 5 p. este	1 ó. 5 p. d. u.	
A m. k. államv. udvar			
Pesten	érk. 6 ó. 30 p. reggel	6 ó. 50 p. este.	

Debreczenből Királyháza felé

Debreczen (ebédlő)	ind. 4 ó. 12 p. d. u.	4 ó. reggel
Nagy-Károly	indul 8 ó. este	6 ó. 42 p. reggel
Szathmár	indul 10 ó. 3 p. éjjel	8 ó. 23 p. reggel
Királyháza (eb.)	érkez 12 ó. 31 p. éjjel	10 ó. 3 p. d. e.

Királyházáról Debreczen felé.

Királyháza (eb.)	indul 3 ó. 12 p. éjjel	2 ó. 56 p. d. u.
Szathmár	indul 6 ó. 12 p. reggel	5 ó. délután
Nagy-Károly	indul 8 ó. 17 p. reggel	6 ó. 33 p. este
Debreczen (eb.)	indul 11 ó. 50 p. d. e.	9 ó. 7 p. este

Bátyuról Munkács felé.

Bátyu	indul 3 ó. 12 p. délután
Munkács	érkez 4 ó. 23 p. délután

Munkácsról Bátor felé.

Munkács	indul 11 ó. 49 p. délelőtt
Bátor	érkez 1 ó. — délután

Sátoralja-Ujhelyből Kassa felé.

Ujhely	ind. 6 ó. 9 p. este	3 ó. 11 p. éjjel	8 ó. 57 p. reg.
L.-Mihályi (eb.)	érk. 6 ó. 45 p. este	9 ó. 33 p. d. e.	
Kassa	érk. 9 ó. 44 p. este	6 ó. 46 p. este	12 ó. 13 p. d. u.

Kassáról Sátoralja Ujhely felé.

Kassa (ebédlő)	indul 5 ó. 11 p. reggel	1 ó. 31 p. d. u.
----------------	-------------------------	------------------

L.-Mihályi (eb.)	érk. 7 ó. 40 p. reggel	4 ó. 10 p. d. u.
S.-a.-Ujhely	ind. 8 ó. 20 p. reggel	4 ó. 54 p. d. u.
	érk. 8 ó. 56 p. reggel	5 ó. 30 p. d. u.

Ungvárról Nyiregyháza felé.

Ungvár	ind. 12 ó. 11 p. d. u.	4 ó. 39 p. reg.	7 ó. 2 p. este
Csap	érk. 1 ó. 30 p. d. u.	5 ó. 53 p. reg.	8 ó. 16 p. este
	ind. 2 ó. —	41 p. reg.	délután
Kis-Várda	ind. 6 ó. 40 p. reggel	4 ó. 20 p. délután	
Nyiregyháza	érk. 10 ó. 17 p. d. e.	6 ó. 46 p. este	

Nyiregyházáról Ungvár felé.

Nyiregyháza	indul 6 ó. 47 p. este	8 ó. 20 p. reggel
Kis-Várda	indul 11 ó. 38 p. délel.	
Csap	érk. 10 ó. 18 p. éjjel	1 ó. 19 p. délután
	ind. 2 ó. 51 p. d. u.	6 ó. 43 p. reg.
Ungvár	érk. 4 ó. 10 p. d. u.	7 ó. 57 p. reg.

Mező-Laborcz felől Legenye-Mihályiba.

Mező-Laborcz	ind. 4 ó. 21 p. reggel	10 ó. 36 p. délel.
Homonna	érk. 5 ó. 44 p. reggel	12 ó. 34 p. délután
Homonna	ind. 5 ó. 52 p. reggel	12 ó. 55 p. délután
Nagy-Mihály	ind. 6 ó. 38 p. reggel	2 ó. 25 p. délután
L.-Mihályi	érk. 8 ó. 10 p. reggel	4 ó. 29 p. délután

Legenye-Mihályi felől Mező-Laborczra.

L.-Mihályi	ind. 7 ó. 10 p. este	1 ó. 1 p. délután
Nagy-Mihály	ind. 8 ó. 46 p. este	3 ó. 42 p. délután
Homonna	érk. 9 ó. 33 p. este	5 ó. 5 p. délután
Homonna	ind. 9 ó. 41 p. este	5 ó. 5 p. délután
Mező-Laborcz	érk. 11 ó. 2 p. éjjel	7 ó. 12 p. este.

Deutsch József utóda

ajánlja
fűszerraktárát
vámfontban.

Cukor legfin. 1 font	27 kr.
„ süvegszámra	26
„ finom	24
„ vágott	24 1/2
Kávé legfin. gyöngy	97
„ „ Jam.	94
„ „ leyton	90
„ „ finom	79
Rizs	11
„ finom	13
„ legfin.	16
Keményítő túlang.	18
Mandola legfin.	59
„ közép	54
Mazsola	40
Gerstli 000	22
„ 00	18
„ 4	9
Liszt 0	13
„ 1	12
„ 2	11
„ 3	10
„ 5	8
„ 6	7
„ 7	6

Árlejtési hirdetés.

A nagymélt. vallás és közoktatásügyi minisz-
ter ur 1875. évi júniushó 14-én 13540. sz. alatt
kelt rendelete folytán a tályai községi iskola át-
alakítása és helyreállítása államsegély mellett en-
gedélyeztetett.

Ezen munkának vállalkozás utján leendő
biztosítása végett 1875. évi júliushó 27-ik nap-
ján délelőtt 10 órakor Sároszpatakon a zemplén-
megyei tanfelügyelőség irodájában szóbeli és írás-
beli zárt ajánlatok elfogadása mellett nyilvános
árlejtés fog tartatni.

Az építési költséget következő összegek jelzik:

1. Kőművesmunka	220	frt.	72	kr.
2. Földmunka	1	„	39	„
3. Ácsmunka	142	„	10	„
4. Asztalosmunka	237	„	50	„
5. Lakatos	72	„	—	„
6. Fazekas	50	„	—	„
7. Üveges	32	„	—	„
8. Anyag	487	„	75	„
Összesen	1243	frt.	46	kr.

Ezen készpénzbeli költségekhez a község
által természetben kiállítandó munkaerő 273 kézi
és 81 ígás napszámmal van előszámítva.

4 terv, költségvetés, árlejtési és építési fel-
tetelek 1875. évi júliushó 10-től fogva július 26-ig

a fennemlített irodában megtekinthetők és ugyan-
ott átvehetők az írásbeli zárt ajánlati minták is.

Felhivatnak a vállalkozni szándékozók, mi-
szerint a fent kitétt napon és órában az előírán-
yozott építési költség után számitandó 5 % tóli,
azaz 63 frt. bántépennyel ellátva a kifizetőt helyen
vagy személyesen jelenjenek meg, vagy pedig jog-
érvényes írásbeli zárt ajánlatukat az 5 %-tóli
bántépennynek melléklete mellett fennemlített hi-
vatalhoz a kikötött határidőig küldjék be.

Kelt Sároszpatakon, június 30-án 1875.

ÁRVAY JÓZSEF,

zemplénmegyei tanfelügyelő.

I-2.

Ad, 608. k. n. sz.

1875. tk.

Árverési hirdetés.

Alulírt h. t. jegyző mint kiküldött végrehajtó a p. t. r.
438. §-a értelmében ezennel köztudomásul hozza: hogy miután

Weinberger Jakab s.-a.-ujhelyi lakos felperesnek, Bartoschi
Knezeck Ferenc és Bartoschi Knezeck Francziska alperesek
elleni 11,000 frt és 7000 frt tőkék s jár. iránti végrehajtási
ügyében alperesek tulajdonát képező a nagy-kövesdi 1. számú
tjkönyvben A. I. 1. 6. 8. 34. 36. és 37. v. szám alatt fog-
lalt 125. 465. frt. becsértékű, továbbá a kis-kövesdi 31. számú
tjkönyvben 321. és 322. hr. sz. a. foglalt 21,275. frt. becsértékű
és az örösi 175. számú tjkönyvben A. I. 1. 13. r. szám alatt fog-
lalt 17,100 frt. becsértékű ingatlanokra, végre a nagy-kövesdi
3. 39. 42. 45. 47. 48. 102. és 104. és a kis-kövesdi 3. számú
tjkönyvben foglalt egyenkint 50 frt. összesen 450 frt. zsellérsé-
gekre a s.-a.-uj helyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatá-
ságnak 608/75. t. k. számú végzésével elrendelt árverés az első
f. 1875. év június hó 28-ik napjára kifizető határonap vonok
hiánya miatt eredménytelen maradt; annál fogva a f. é. július
hó 28-ik napjának d. e. 10 órájára Nagy-Kövesd községe
bíró házához kifizető második árverési határonap megtartatni,
s azon az árverés tárgyát képező vagyont az alólírtan meg-
tekinthető feltételek mellett a legtöbbet ígérő vevőnek becsár-
on alól is leíttetni fog.

Mely árverésre a venni szándékozók azzal hivatnak
meg: hogy minden árverelő által bántépennyül a becsár 5%/ja
teendő le.

Kelt S.-a.-Ujhelyben, 1875. júniushó 29.

Keresztessy Lajos,

t. jegyző mint kiküldött végrehajtó.

ELSŐ BÉCSI KARTON-NYOMDAGYÁR

sátoralja-ujhelyi 27 kros fiókja.

Tisztelettel van szerencsénk tudatni, hogy több oldalról nyilvánított óhajásnak megfelelőleg;

Sátoralja-Ujhelyben egy fiókraktárt

állítottunk fel legjobb hitelű bécsi gyári üzletünkől, melynek vezetésével

SCHÖN SÁNDOR urat biztuk meg,

az ott találtató különféle cikkek, melyeknek minősége- s szilárdságáról kezeskedünk, egyenlő árban

27 krajczárjával

válogatva darab-, rőf- és páronként kaphatók.

Gazdag választékú áru-raktárunk kicsinyben összefoglalva a következő: Kosmanosi és francia
perkal, ingkelme és jakonet hutorezicz mindenféle színben, fehér hálófűgöngyök, török hálókabátszövetek,
sima vonalozott és skót koczkás gyapju-ruhakelmék és flanell-barchetek, popelin, rips, diagonal minden-
féle színben, imitations és palernos, továbbá 1/4 és 1/8 vásznak minden kigondolható nemben, valamint
mangorolatlan fonalvászón, székcreas, házi bőr és családi vászon, fehér atlasz-grádlí ágyneműekhez, színes
ágy-kanavász, len-damaszt törülközők és asztalkendők, mátrác és szofa-grádlí 1/4 és 1/8 széles fehér
chiffon és ingekhez való sirting, párnatokok, és nehéz nanking seiyem nyakravatók és collierek mindenféle
fogalmányban, férfiak és nők részére, férfi és női harisnyák, keztyűk, len és batiszt zsebkendők, különösen
mindennemű kézmű- és szövött-árúk, továbbá mindenféle nehéz és széles moire, creditor, fail, atlasz- és
bársony-szallagok, valamint minden e nembe vágó cikkek, női pipere s confectio-tárgyak; minden igye-
kezetünk oda leendő irányozva, hogy mindenkor a legújabb és izlésteljes tárgyakkal szolgálhassunk. Emel-
lett fiókraktárunkban egy külön osztályt rendezünk be, melyben minden Bécsből eszközözendő bizomány
költségmentesen, csupán a postaköltségek megtérítése mellett, t. vevőink érdekében teljesítetnek.

Vidéki megrendelések pontosan és legjobban eszközöltetnek.

Szíves pártolást kérve, maradunk teljes tisztelettel

Első bécsi
karton-nyomdagyar
S.-a.-Ujhelyben, Schön Sándor urnál.